

Resolució 606/2022, de 15 de juliol**Número d'expedient de la Reclamació:** 638/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Tiana**Informació reclamada:** Sobre retribucions de personal sol·licitada oralment en el Ple.**Sentit de la resolució:** Inadmissió

Resum: Des del punt de vista subjectiu, res obsta pe a admetre les reclamacions presentades per electes locals en garantia d'una petició d'informació desatesa. Ara bé, aquesta reclamació es plateja davant la desatenció d'una pregunta formulada per ser resposta oralment davant del Ple, i no per la desatenció d'una sol·licitud d'informació feta a l'empara del dret a la informació garantit per l'article 164.3 TRLMRLC, que preveu un procediment de sol·licitud escrita a l'Alcaldia i de resolució administrativa expressa o presumpta de la mateixa. I sense aquesta sol·licitud d'informació prèvia, no resulta aplicable la via de garantia de la GAIP, que d'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG, queda reservada per a la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició. Està clar que sol·licituds d'informació, per una banda, i precis i preguntes, per l'altra, tenen naturalesa jurídica i regulacions molt diferents, fins al punt que els arguments que porten a, entre moltes altres, la Resolució 65/2017, sobre la Reclamació 520/2016, a declarar la competència de la GAIP en relació amb les sol·licituds d'informació dels electes locals emparades en la legislació de règim local, no són aplicables a les reclamacions objecte d'aquesta Resolució, que deliberadament no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències. En coherència amb aquest criteri, i considerant que la reclamació no es presenta contra la desatenció d'una sol·licitud d'informació pública prèvia feta a l'empara i de conformitat amb el procediment previst a l'article 164.3 TRLMRLC, correspon inadmetre la reclamació, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, perquè no te per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Retribucions. Precis i preguntes. Sense acte previ.**Ponent:** Elisabet Samarra Gallego**Antecedents**

1. El 6 de juliol de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 638/2022, presentada per un regidor municipal contra l'Ajuntament de Tiana, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 3 de maig de 2022 el regidor reclamant, en seu plenària, formula verbalment una pregunta relativa a “quant es complementen els sous els Srs. xxx per compensar el que perden per treballar per l’Ajuntament de Tiana.”
3. El 7 de maig de 2022, l’Ajuntament de Tiana li fa arribar la següent resposta: “En relació a la pregunta he de dir que la totalitat dels regidors, senyora xxx desenvolupen les seves funcions de forma satisfactòria amb la dedicació que correspon. Només perceben d’aquest Ajuntament les dietes corresponents, no essent competència d’aquesta Alcaldia entrar en les altres percepcions per activitats o pensions de jubilació que puguin percebre procedents d’altres pagadors. He comprovat igualment que la declaració d’interessos dels regidors i de les regidores figura publicada al nostre Portal de Transparència.”
4. La Reclamació presentada el 6 de juliol de 2022 manifesta: “En cap moment s’ha indicat la quantitat que es complementen els sous les esmentades persones, només s’ha sortit per la tangent.”

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

La reclamació es presenta per part d’una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d’electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l’admissió a tràmit d’aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d’electes locals i negava l’admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d’accés la via de reclamació prevista a l’LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l’alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l’admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d’accés a la informació pública, a l’empara de l’aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d’accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública. Per tant, des del punt de vista subjectiu, res obsta per a admetre les reclamacions presentades per electes locals en garantia d’una petició d’informació desatesa.

Ara bé, aquesta reclamació es plateja davant la desatenció d’una pregunta formulada per ser resposta oralment davant del Ple, i no per la desatenció d’una sol·licitud d’informació feta a l’empara del dret a la informació garantit per l’article 164.3 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local

de Catalunya (TRLMRLC), que preveu un procediment de sol·licitud escrita a l'Alcaldia i de resolució administrativa expressa o presumpta de la mateixa. I sense aquesta sol·licitud d'informació prèvia, no resulta aplicable la via de garantia de la GAIP, que d'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG, queda reservada per a la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició.

Des de la Resolució 66/2017, la GAIP ve declarant la inadmissibilitat de reclamacions plantejades en relació amb precis i preguntes d'un regidor, considerant que la via de reclamació davant la GAIP, instituïda per l'LTAIPBG en relació amb les sol·licituds d'informació pública, i aplicable també a les sol·licituds d'informació pública presentades per electes locals, no és procedent per donar empara a precis i preguntes, que són iniciatives de control i d'impuls polític de naturalesa diferent, malgrat que a vegades també demanin informació, amb els arguments que es justifiquen en el seu fonament jurídic 2, igualment aplicables a aquest cas: "La normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precis i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La LRBRL es refereix al dret dels electes a formular precis, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també a l'LMRLC, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precis i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). (...) Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, moltes vegades l'objecte de determinats precis i preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), precis i preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, els precis i preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precis) o el capteniment (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació en sentit estricte, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-

se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació existent; probablement per això, el termini donat per resoldre els precís i preguntes (un mes) és substancialment més llarg que el previst per a les sol·licituds d'informació (5 dies segons l'article 12 del ROM). (...) Per les raons exposades més amunt, està clar que sol·licituds d'informació, per una banda, i precís i preguntes, per l'altra, tenen naturalesa jurídica i regulacions molt diferents, fins al punt que els arguments que porten a, entre moltes altres, la Resolució 65/2017, sobre la Reclamació 520/2016, a declarar la competència de la GAIP en relació amb les sol·licituds d'informació dels electes locals emparades en la legislació de règim local, no són aplicables a les reclamacions objecte d'aquesta Resolució, que deliberadament no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències”.

En coherència amb aquest criteri, i considerant que la reclamació no es presenta contra la desatenció d'una sol·licitud d'informació pública prèvia feta a l'empara i de conformitat amb el procediment previst a l'article 164.3 TRLMRLC, correspon inadmetre la reclamació, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de juliol de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 638/2022 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta